PYŠELSKÉ LISTY

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU V PYŠELÍCH

BŘEZEN 1997 Číslo 5 CENA 5,- Kč

Obecní úřad informuje

Dne 27. února se konala veřejná schůze obecního zastupitelstva. Schůze se zúčastnilo pouze 30 místních občanů, kteří mají zájem o dění v obci. Zarazila nás tato nízká účast, přestože jsme o schůzi informovali v minulém čísle Pyšelských listů. Na programu byla zejména zpráva o hospodaření obce v loňském roce a rozpočet a plán práce pro rok 1997 (o tom jsme také psali v minulém čísle Pyšelských listů). Starosta ve své zprávě informoval o plánovaných akcích - plynofikace obce, vybudování čističky odpadních vod, kanalizace (dlouhodobé záležitosti, jejichž realizace závisí na dotacích obci). Dále seznámil přítomné s výsledky finanční kontroly v Základní škole v Pyšelích, která byla zcela bez závad. Vyzdvihl vysokou úroveň naší školy a to nejen v oblasti pedagogické, ale i řídící. Informoval o zásobování pitnou vodou v obci v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí vodovodního řádu. Seznámil přítomné s plánem stavby přístřešku nad zdrojem pitné vody a oplocením ochranného pásma. Závěrem poděkoval redakční radě Pyšelských listů za jejich práci, kterou vykonávají bez nároku na odměnu.

V bohaté diskusi byly vznášeny připomínky a dotazy na plánované změny v odvozu komunálních odpadů (popelnice Borová Lhota, Kovářovice, Zaječice), dále na plánovanou rekonstrukci a rozšíření bezdrátového místního rozhlasu (realizace v letošním roce). Starosta informoval občany o úpravě stromořadí v Lipové ulici - vykácení prohnilých stromů, které ohrožují bezpečnost obyvatel a jejich nahrazení výsadbou nových vzrostlých lip. Dále byl předložen návrh na uspořádání ankety mezi občany, aby se vyjádřili k tomu, jakým způsobem bude opravena hlavní komunikace v Pyšelích - t.j. z náměstí směrem k Sádce. Jedná se o to, zda po skončení rekonstrukcí inženýrských sítí v obci ponechat dlažbu z kostek, či povrch vyasfaltovat.

Vážení spoluobčané, chtěli bychom Vám znovu připomenout, že přivítáme všechny Vaše názory a připomínky týkající se naší obce. Můžeme Vás ubezpečit, že v koši neskončí.

[oú]

Z Obsahu

Polemika s anonymem	2
Pyšelské hodiny	2
Škola či nedobytný hrad	3
Společenská kronika	4
Z demografie naší obce	4,5
Práce dětí školy a školky	6,7
Jak zabít svůj dům, ulici, náměstí	8,9
První český Bissingen	9
Přírůstky do muzea	10
Víte že ...	10,11
Inzerce	11
Sport	11,12
Rozlosování kopané	12

Přejeme všem našim čtenářům veselé velikonoce

Polemika s anonymem...

Žijí mezi námi spouobčané, kteří zřejmě nevědí, kde je obecní úřad. Jinak by přišli a my bychom jim případné dotazy a to, co se jim nezdá v pořádku rádi objasnili. Proč to vlastně píšeme. Všichni jste zjistili, že v Lipové ulici byl proveden bezpečnostní prořez a zároveň i vykácení lip, které byly proschlé, suché a ohrožovaly bezpečnost chodců, automobilistů i chat či domků. O souhlas k této akci jsme požádali kompetentní orgány (svaz ochránců přírody) a připravili všechnu náležitou písemnou dokumentaci. Kácení bylo schváleno i obecním zastupitelstvem a občané byli informováni na veřejné schůzi. I ve vývěsce obecního úřadu na náměstí byla vyvěšena řádná informace. Přesto je mezi námi člověk, který zvedl telefon a stěžoval si na provedené kácení lip na referátu životního prostředí na Okresním úřadě v Benešově. Ti přijeli zjistit skutečný stav sem do Pyšel a my tímto můžeme našemu všímavému neznámému spouobčanovi vzkázat, že závady nebyly zjištěny. Věřte, že i nám leží na srdci, jak bude obec vypadat a to se týká i veřejné zeleně. Nechceme vše vykácet a nechat zde poušť. Za poražené lípy jsou již zajištěny nové, vzrostlé, které budou v nejbližší době vysázeny, aby Lipová ulice mohla i dále nést své jméno.

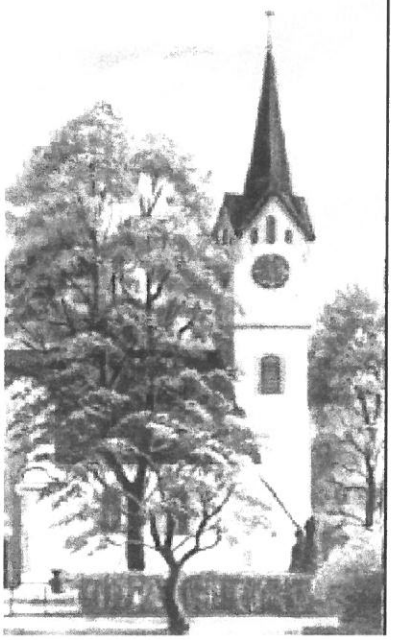
Obracíme se na Vás, všechny, kteří máte zájem o naši obec, máte nějaký dotaz, starost, či nápad, jak co zlešit, nebojte se přijít. Rádi s Vámi Vaše připomínky prodiskutujeme a necháme si poradit. Vždyť každý pracuje v jiném oboru, má různé znalosti a zkušenosti a my je rádi využijeme.

Stanislav Vosický
starosta obce

Pyšelské hodiny

V letošním roce uplyne 135 let , co na věži zdejšího kostela byly instalovány hodiny.

V roce 1861 byl přestavěn kostel spolu s věží do své nynější podoby. Nese stopy původně románského stylu, vazba věže kostela je tesaná z hrubě opracovaných trámů, zanechávající stopy značného stáří. Přes sedmdesát schodů ošlapaných a vyhlazených častým používáním k nám promlouvá časem. V pohledu z úzkého okna věže kostela vidíme přítomnost lidiček spěchajících za svou prací. Hodina za hodinou naplňuje čas lidské minulosti na úkor přítomnosti a budoucnosti.

Minulost Pyšel zaznamenala několikeré hodiny. Ty první měřily čas na věžičce radnice a po té v roce 1820 na přistavěné věži zámecké. Pohnutá historie obce, ničivé požáry, války a posléze i nezájem zanechala své stopy.

Když v roce 1862 po opravě věže kostela nechala pyšelská obec zhotovit kostelní hodiny, netušili naši předkové, že tyto hodiny přečkají tak dlouhý čas. O pyšelském posvícení , v den svátku Povýšení sv. Kříže poprvé 14. září v sedm hodin ráno roku 1862 začaly odbíjet svůj čas. První jejich pečovatelé byli pro nás zatím neznámí hodináři a řemeslníci. Kolik rukou je s láskou denně natahovalo a jaké myšlenky táhly jejich myslí. Nevíme ani, kdo tyto hodiny s trojím závažím natahujícím se mechanicky každých 24 hodin postavil. známe však jejich poslední obsluhovatele. Léta o ně s láskou pečoval pan Jiří Krátký. Když jeho zhoršující se nemoc mu zabraňovala v jejich každodenní péči, hledal svého nástupce. Dlouho nemohl nikoho nalézt, protože tyto hodiny vyžadují každodenní péči. Svého nástupce nalezl v roce 1989 ve čtrnáctiletém žáku základní školy, Dušanu Kostrhounovi, který převzal i lásku k mechanismu hodin a jejich denodenní údržba mu nečinila potíže. Tato obsluha se neskládá jenom z natahování, ale i oprav a pravidelného čištění soukolí a vrátků. Seřízení chodu ručiček a oprav věkem již značně opotřebeného mechanismu hodin. Jejich přítomnost se stala samozřejmostí a teprve, když nejdou, uvědomujeme si, že nám chybí. Za všechna ta léta se staly součástí našeho života. Odkrajují svůj čas nám i našim předkům v dobách zlých i dobrých. Přejeme dnešní mladé generaci, aby jim spolu se zvony odměřovaly čas spokojenosti, klidu a lásky.

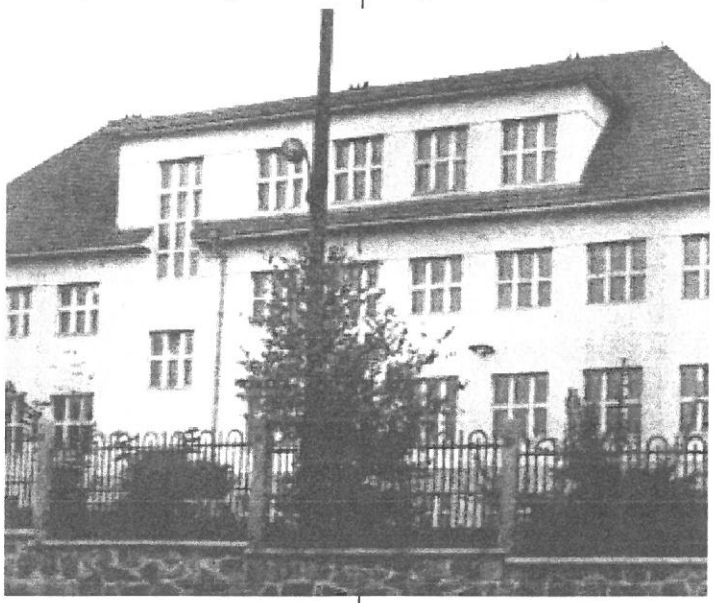
[lk]

Škola či nedobytný hrad

Škola v naší obci existuje již hezkou řádku let. Byla zde zřízena proto, aby poskytovala vzdělání a pomáhala vychovávat děti našich předků a nyní děti naše, tedy Vaše děti či Vaše vnoučata. Úkolem učitelů je učit a vychovávat, úkolem obce, tj. nás všech, kteří zde bydlíme, je této výchovné a vzdělávací činnosti napomáhat.

Pomoc veřejnosti škole má různé podoby. Je to jednak pomoc OÚ jako zřizovatele školy, jednak pomoc rodičovské veřejnosti a jednak „pomoc" nenechavců.

Obec zabezpečuje provoz školy finančně, tj. dává škole peníze nezbytné k zajištění provozu školy. Z těchto peněz se hradí náklady na topení, na světlo, na úklidové prostředky, běžné opravy zařízení, malování, dále technické prohlídky elektroinstalace, hromosvodu a hasících přístrojů, bezpečnostní prohlídky a s tím související opravy zařízení, z těchto prostředků se hradí spotřební materiál nutný k provozu školy a školní jídelny a pochopitelně také opravy strojů, přístrojů, výpočetní techniky. Škola ze svých prostředků hradí rovněž řemeslnické práce při údržbě. Nemalá část prostředků připadá jako příspěvek na obědy pro Vaše děti. Na 1 oběd příspěvek činí 2,- Kč, což v uplynulém kalendářním roce dělalo celkem 25 676,- Kč. Značná část prostředků od OÚ byla v minulých letech věnována na vybavení školy novými pomůckami a na generální opravu školy. Za pojištění proti krádeži vloupáním škola platí ročně 30 000,- Kč.

Rodiče, kteří škole nezištně pomohou, se najdou i dnes. Na konci června minulého roku nám pomohlo 13 rodičů - spolu s učiteli vyklízeli škváru z pracovny matematiky, fyziky a chemie za účelem rekonstrukce ztrouchnivělé podlahy. Další tatínek, pan Petr Slavík, nám pomohl při stejné práci v l. a 3. třídě. Před čtrnácti dny dostala škola darem dřevo z poražených lip v Lipové ulici. Našli se dva tatínkové, Antonín a Petr Slavíkovi, kteří nám ochotně pomohli dřevo rozdělat.

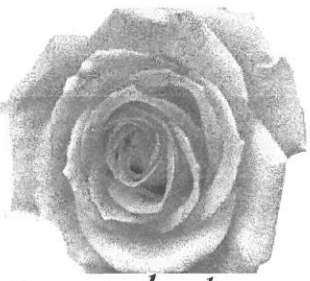
Nenechavci, kteří vyvíjejí obrovskou snahu, jak se násilně do školy vloupat a ze školy odnést věci, které se dají dobře prodat, však také nechybějí. Jednou se jim to podařilo. V noci z 25. na 26. října 1993 byla prvně škola vyloupena. Byly ukradeny dva počítače s příslušenstvím, tiskárna a elektronická stavebnice LEGO na výuku rogramování, kterou škola dostala za dobrou práci od MŠMaT.

Od té doby jsme věnovali značnou část prostředků, které byly určeny na zlepšení materiálního vybavení školy, na zabezpečení proti zlodějům. Byly pořízeny mříže uvnitř i vně budovy a elektronické zabezpečovací zařízení. Škola se stává pevností. Je pravda, že i když se od té doby pokusili lupiči a vandalové proniknout do školy celkem ll krát, neukradli už nic, ale zanechali za sebou vždy značné škody. K poslednímu vloupání do školy došlo z 8. na 9. března a následovně z ll. na 12. března. Nevzali nic. Byli včas zastrašeni.

Na závěr musím připomenout, že dnes je to neomalený útok na majetek školy, což je majetek obce a tedy nás občanů zde bydlících, který je určen ke vzdělávání Vašich dětí a vnoučat. Zítra to bude útok na majetek Váš, na Vaše domovy. Lump nemá totiž nikdy dost.

Mgr. Vladimír Paclík
ředitel školy

V měsíci březnu oslaví životní jubileum tito naši spoluobčané

*	11. 3. 1922	**Božena SLAVÍKOVÁ**, Zaječice č. 40	75 let
*	15. 3. 1912	**Bohumil KOBRZEK**, Pyšely č. 1	85 let
*	18. 3. 1927	**Jaroslav ČERNÝ**, Pyšely č. 17	70 let
*	20. 3. 1912	**Karel KRÁMEK**, Pyšely č. 92	85 let

Všem oslavencům přejeme hodně štěstí, zdraví a pohody

Z řad našich spoluobčanů navždy odešli

Josefa VODIČKOVÁ, Pyšely č. 1	✝	6. 2. 1997	ve věku 87 let
Marie MRÁČKOVÁ, Pyšely č. 1	✝	12. 2. 1997	ve věku 88 let
Martin ŠIMEK, Pyšely č. 1	✝	19. 2. 1997	ve věku 71 let
Ladislav ZIMOVČÁK, Pyšely č. 1	✝	24. 2. 1997	ve věku 68 let
Marie KOPPOVÁ, Pyšely č. 1	✝	4. 3. 1997	ve věku 90 let

Ze života obce

Z demografie obce P y š e l y

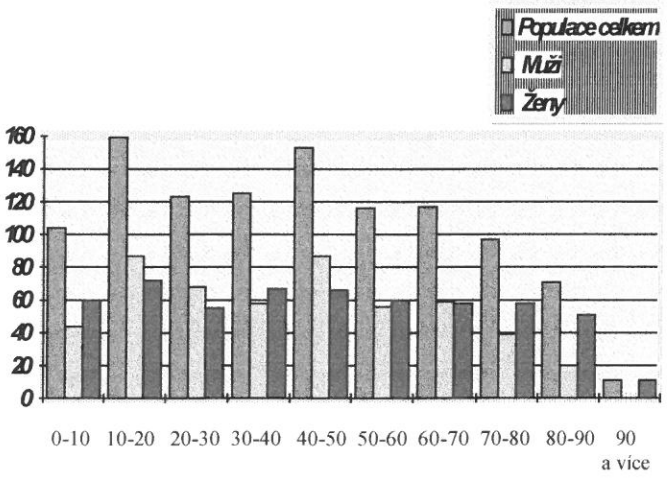
Jistě Vás zajímá, kolik vlastně v naší obci žije obyvatel, jaké je jejich věkové složení. Díky počítačové technice využívané na obecním úřadě Vám můžeme předložit různé přehledy týkající se těchto údajů.

V obci **PYŠELY** žije **859** obyvatel	věkový průměr je 43 let
V **KOVÁŘOVICÍCH** žije **22** obyvatel	věkový průměr je 47 let
V **ZAJEČICÍCH** žije **122** obyvatel	věkový průměr je 45 let
V **NOVÉ VSI** žije **33** obyvatel	věkový průměr je 40 let
A **BOROVÁ LHOTA** má **50** obyvatel	věkový průměr je 39 let

Celkem je u nás přihlášeno k trvalému pobytu **1086** obyvatel s celkovým **věkovým průměrem 43** let. Připomínáme, že mezi občany hlášenými k trvalému pobytu v Pyšelích patří i obyvatelé domova důchodců, kterých je 80.

Zajímavý je i další přehled a to věkové složení obyvatelstva v celé obci s rozdělením na věkové kategorie.

Věková kategorie	Populace celkem	Muži	Ženy
0 - 10	104	44	60
10 - 20	159	87	72
20 - 30	123	68	55
30 - 40	125	58	67
40 - 50	153	87	66
50 - 60	116	56	60
60 - 70	117	59	58
70 - 80	97	39	58
80 - 90	71	20	51
90 a více	11	0	11

Z výše uvedeného rozboru si pozorný čtenář jistě vyvodí řadu závěrů, vztahů a souvislostí. Zajímavý a zcela v souladu s celostátními ukazateli je např. fakt, že v obci žije celkem 82 občanů starších 80ti let, z toho pouze 20 mužů. I ve věkové skupině mezi 70 až 80ti lety je zhruba o 30 žen více než mužů. Naopak o 19 mužů více je v produktivní věkové skupině od 40 - 50 let. Nepříznivý demografický ukazatel je i ta skutečnost, že dětí a mladých lidí do 20ti let žije v obci celkem 263 a osob starších 60ti let 296, tedy o 33 více. Výrazně klesá v posledních letech počet narozených dětí.

Např. v r. 1974 se v Pyšelích narodilo 19 dětí, v r. 1975 také 19 dětí, v roce 1976 20 dětí, v r. 1978 23 dětí, v r. 1979 22 dětí, ale již v r. 1982 pouze 10 dětí, rok 1985 byl opět příznivější - narodilo se 21 dětí. Od r. 1989 počet novorozeňat výrazně poklesl. V tomto roce přišlo na svět 10 dětí, v r. 1991 13 dětí, smutný primát drží rok 1992 s pouhými 5 novorozenci a r. 1994 s 6ti dětmi.. V r. 1995 jsme přivítali v našich řadách 8 nových spoluobčánků a v loňském roce došlo k mírnému vzestupu - narodilo se 14 dětí. Doufejme, že rok letošní bude ještě příznivější.

Marie Pášová

Práce dětí naší základní školy

Která kniha se mi v poslední době nejvíce líbila ?

„ Bota jménem Melichar " napsala Jana Knitlová

Hlavní postavou je malý sedmiletý Honzík, který právě nastoupil do první třídy. Jeho největším kamarádem je David, ale ten ještě chodí do mateřské školy. Honzíkovi se do školy vůbec nechce. Ve třídě ho paní učitelka posadila vedle spolužačky Radky, které hned začal říkat „Nosáč". Malý Honzík má sestru Jolanu, která chodí do osmé třídy stejné školy. Honzík se snaží, aby ve škole propadl, a tak počkal na kamaráda Davida. Ale to mu rozmluví Jolančin kamarád Radim, se kterým se začne Honza kamarádit, protože se mu líbí Jolanka. Jednou, když se Honza toulal o vyučovací hodině ve školní zahradě, zahlédne podezřelou ženu, která se schovává ve křoví i s velikou taškou. Odpoledne děti zjistí, že se jim ztratily bundy. Honzík se svěří Radimovi, koho viděl ve školní zahradě. V té době touží Jolanka po kozačkách, které patří její spolužačce, které se říká ve škole „ Hromnice „. Ostatně ve škole mají děti pojmenované všechny svoje boty. Jolanka chce aspoň vyzkoušet boty Hromnice. Odnese je proto na dívčí umývárnu a tam si je vyzkouší. Jenomže nevěděla, jak odnést zpět boty do šatny , protože zrovna zvonilo, a tak je tam ukryla. Se ztracenými botami se začaly postrádat i boty Hromnice. Když se Honzík opět vydal za svým kamarádem Davidem do mateřské školy, která stála vedle školy, kam chodil Honzík, uviděl tu stejnou ženu s velkou taškou, jak vychází ze školní budovy. Vzpoměl si na Radima, kterému slíbil, že mu poví, když tu ženu uvidí. Utíkal a křičel : „Radime, ta paní se už vrátila !" Ale nikdo nešel Honzíkovi na pomoc, a tak se vydal za tou ženou sám. Pověsil se jí na tašku, že jí pomůže. Vtom vyběhla ze školy třídní Honzíka a za ní Nosáč bránit Honzíka. To už paní učitelka zavolala na policii a ta zabavila tašku ze školních šaten. Jolanka se nakonec svěřila Radimovi, co udělala s „hromnicemi". A ten jí pomohl vrátit boty zpět. Honzíkovi se ve škole začalo líbit.

Ladislav Frinta, 5. třída

Otakar Batlička **Potápěč Oliver Ward**

Byl nádherný večer. Seděl jsem na terase zahradní restaurace s přítelem. Byl již dlouhá léta na Floridě , znal téměř každou význačnější osobnost města Miami, a tak co chvíli zdravil nějakého známého. U vchodu do prostorné restaurace stanul muž. Usedl ke stolu, rozhlédl se po přítomných a spočinul zrakem u našeho stolu.

„Prosím vás, kdo je to a co se mu stalo ?" zeptal jsem se zvědavě. Přítel se ke mně naklonil: „ Ten ? To byl nejlepší potápěč na Floridě a jmenuje se Oliver Ward. Ale co bych vám povídal ?"

Přítel vstal od stolu a s omluvou odešel k Wardovi. A už byl potápěč u nás a pustil se do vyprávění.

Patnáct let jsem byl potápěčem. Nejdříve jsem kladl podmořské spoje, pak bylo mým úkolem kontrolovat kabel, který leží mezi Floridou a Antilami v Karibském moři.

Jednou, je to už pět let, hlásila ústředna poruchu. Někde bylo vedení přerušeno. Asi po osmihodinové plavbě jsme se ocitli nad místem, kde se předpokládalo, že je přerušený kabel. Kontrolní měření říkalo 60 m hloubky.

Hoši mi oblékli skafandr a konaly se poslední přípravy ke spuštění na dno. Konečně mi nasadili přilbu. Dal jsem znamení - už jsem se nořil do hlubin. Světlo zvolna ubývalo a konečně jsem stanul na dně. Pustil jsem se směrem, kde jsem předpokládal, že naleznu kabel. Po chvíli jsem na něj narazil. Byl na několika místech skutečně prodřen. Nechal jsem spustit ocelové lano, poškozený kabel vložil do háku a dal rozkaz k pomalému zvedání. lano se napínalo a kabel se zvolna zdvíhal.

Po chvilce jsem zpozoroval, že kabel na jedné straně uvízl. Telefonoval jsem nahoru a spěchal k místu. A pak jsem spatřil, co jej přidržovalo. Obrovské chapadlo chobotnice. Chobotnice, jakou jsem ještě neviděl ! Volám do telefonu: „Stát ! Chobotnice drží kabel !"

„ Buď opatrný, nelez k té potvoře ! Máme tě vytáhnout ?" slyším odpověď shora. Odpověděl jsem, aby byli připraveni, že ale počkám, co se bude dít. Chobotnice zatím vylezla ze své skrýše celá. Tělo měla jako sud, chapadla silná jako stehno dospělého člověka, tak čtyři metry dlouhá, pár hrozných očí a mohutný zobák. Zvedla se na svých chapadlech, která byla pokryta sacími bradavkami jako dlaň velkými, a zvolna se přibližovala ke mně. Vpravo byla ve skále jakási rozsedlina. Odhadl jsem vzdálenost a pokud proud spodní vody dovoloval, spěchal jsem k rozsedlině. Sotvaže jsem se do ní vtěsnal, zvířil se písek a do rozsedliny se sunulo chapadlo! Chobotnice ohmatávala stěny. Chapadlo zavadilo o lano a gumovou trubici, kterou jsem táhl za sebou. Přitiskl jsem se co nejhlouběji do úkrytu, ale pak se vše událo příliš rychle.....

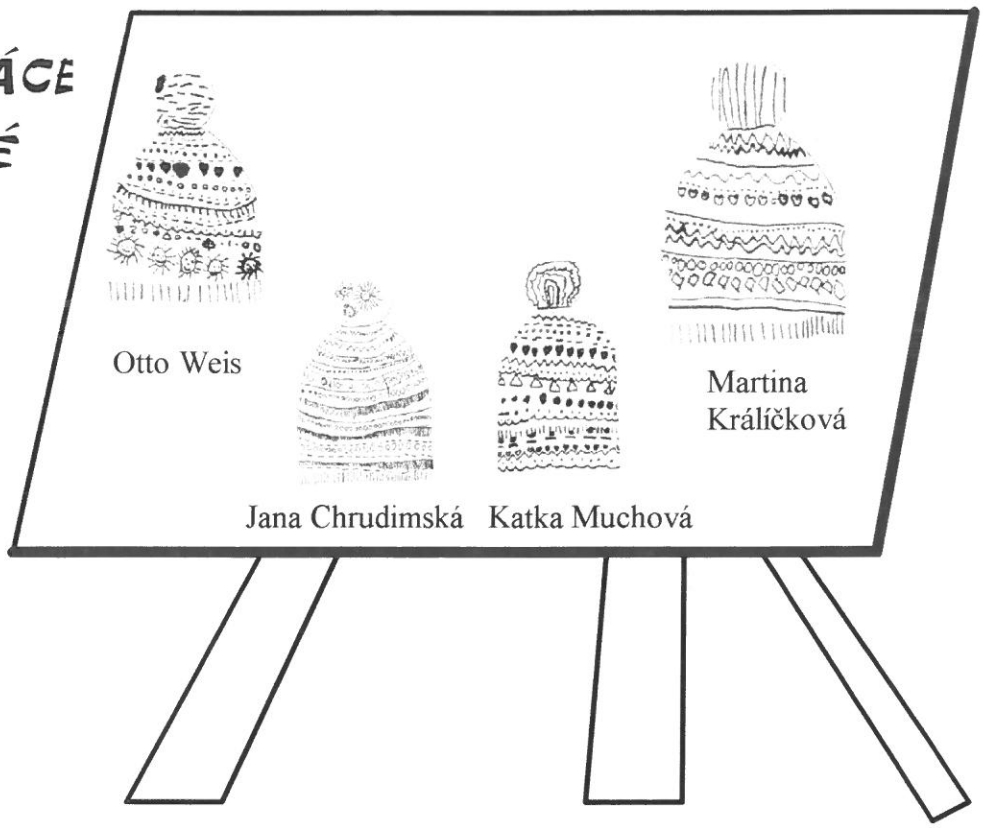
Obrovskou silou jsem byl vytažen z rozsedliny. Bránil jsem se tesákem. Bil jsem naslepo kolem sebe - zvířený písek mi znemožňoval rozhled. Chvílemi jsem byl vymrštěván do výše, pak opět drcen. Padl jsem pod jakési balvany, jedno z chapadel obemklo skalisko a s ním i mé nohy. Křičel jsem bolestí, v uších jsem slyšel hlas shora: „ Mluv, co se děje ?" Pak jsem ještě zaslechl povel: „Nahoru ! „ Lano se napínalo, cítil jsem hrozný tah kolem boků, pak jsem omdlel.

K vědomí jsem přišel až v nemocnici. U lůžka stál sbor lékařů, kteří mě oklikami postavili před tvrdou skutečnost: obě nohy rozdrceny !

Michal Tomek, 5. třída - leden 1997

VÝTVARNÉ PRÁCE DĚTÍ MATEŘSKÉ ŠKOLKY

Jak zabít svůj dům, ulici, náměstí.

V únoru t.r. jsem v závěru článku o muzeu upozornil na dlouhodobě špatné výsledky přestaveb obytných domů v Pyšelích. Je mi jasné, že podobné obecné výzvy nemají velký efekt. Chtěl bych proto na dané téma psát tak jasně a názorně, aby si čtenář mohl to co čte představit na domě, ve kterém žije. Smyslem mého psaní pak není vyčítat nebo poučovat, ale pomoci.

Nemůže být pro pyšelské útěchou, že domy v celé republice se přestavují nevkusně a necitlivě. Je to bohužel obecný jev. Projekt od architekta stojí peníze a soukromý stavebník se proto spolehne na svůj vkus. A tak se zvětšují okna, bourají štíty a brány, přistavují patra, zasazují plechová vrata, obkládá se kachlíky, nahazuje břizolit. Výsledkem pak není moderní dům, ale stavební bastard, který nebude vypadat dobře nikdy a nikde.

Příklad zabité ulice

Architektura patří mezi umění, ale je zároveň i oborem technickým. Architekt je profesionál ve svém oboru stejně jako automechanik, truhlář, zemědělec. Každý z těch posledně jmenovaných ví, že je velký rozdíl mezi prací fušera a profesionála. Kupodivu si na to většinou nevzpomenou, když uvažují jak přestavět a zmodernizovat svůj dům. V tom, co pak vznikne celá léta bydlí a den co den se na to dívají. Jejich špatně přestavěný dům spoluurčuje vzhled celé ulice. To už pak není jen jejich osobní věc.

Chápu, že nelze chtít od pyšelských občanů , aby byli architekty, anebo si platili drahé projekty.Měli by ale trochu přemýšlet, než vezmou do ruky kladivo a fanku. Snad si porozumíme na následujícím příkladu: Řekněme, že vlastníte auto - veterána, třeba z roku 1912. Je tak staré, aby bylo vzácné a proto zároveň představuje i velké peníze. Jezdíte s ním na srazy veteránů, pečujete o původní lak, chrom, doplňky. Vaše staré auto je předmětem obdivu a s respektem se na něj dívají i majitelé drahých moderních vozů. Napadlo by vás svého veterána „modernizovat“ , přizpůsobit nějakému současnému modelu BMW ? Vyříznete mu do střechy díru a namontujete střešní okno ? Přidáte nové nárazníky a světla ? Anebo kvůli správnému využití vyříznete půl karosérie a uděláte vzadu pěkně velký úložný prostor ? Jestli se vám motoristům tohle všechno zdá jako zlý sen, pak vězte, že totéž často děláte se svými domy.

Dům, který jste zdědili nebo koupili bývá podobný vzácný veterán, který si zaslouží stejnou péči jako staré auto ze začátku století. I on je unikátní, krásný a pokud dostane to co potřebuje, stane se trvalou hodnotou , která se léty bude jen zvětšovat. Byl totiž postaven v době, kdy i obyčejný zedník měl cit pro věc a věděl, že méně znamená více. Dům který postavil, měl vyvážené proporce, lidské měřítko, útulnost a jednoduché ozdoby odvozené s citem z velké architektury historie. Neuvážená přestavba může takový dům jednoduše zabít. Několik takto „zabitých“ domů pak zabije celou ulici nebo náměstí. Ošklivost takové obce si nezadá s ošklivostí klasického panelákového sídliště. Rozdíl je jen ve velikosti.

V Pyšelích naštěstí ještě není tak zle. Zatím ! Z toho hlediska mají největší odpovědnost k vzhledu své obce občané bydlící na náměstí, v Zakoutech , na Košíku. a v Lipové ulici. Jejich domy totiž tvoří

historickou zástavbu obce. Podívejme se teď zběžně na její vývoj a současný stav. Domy, které tvoří náměstí a jeho nejbližší okolí stojí částečně na starých parcelách, z nichž některé jsou zřejmě v základech středověké. Pozdější slohy, renesance a baroko, se na obytných domech nezachovaly, i když tyto domy ve své době jistě měly formy zmíněných slohů. Dnešní podobu získaly ve své většině začátkem 19. století při klasicistické přestavbě. Ta dala mimochodem dnešní tvář i zdejšímu zámku. Klasicistické domy se nám zachovaly v čisté podobě jen v několika případech. O to jsou vzácnější. Na náměstí to je především dům č. 32, dále štít pekárny a dům č. 10, který byl ovšem uveden do původního stavu. Ostatní jsou více nebo méně přestavěné, což znamená více nebo méně poničené. Naštěstí u většiny z nich to nejsou nenávratné škody. Ještě pořád nikdo nevyhnal další patro, neudělal plochou střechu. Naopak u mnoha domů v centru by se dalo mnohé zlepšit a někdy jim doslova vrátit původní krásu. Příště si o tom můžeme povědět podrobněji.

Michal Vitanovský

První český Bissingen

Jan Jindřich z Bissingen, majitel Pyšel v polovině a ve třetí čtvrtině 18. století, pocházel ze starého německého šlechtického rodu, který žil původně v Míšni. V 17. století se rod rozdělil na dvě větve - německou a českou.

Zakladatelem české větve byl Johann Ulrich, který za třicetileté války dosáhl hodnosti plukovníka v císařském vojsku. V r. 1633 byl přijat mezi zemskou šlechtu a jako majetek mu císař udělil Čimelice a Hrachovice.

Portrét tohoto Johanna Ulricha se zachoval ve sbírkách Jihočeského muzea v Českých Budějovicích. Z rytiny, která je datována r. 1649, na nás hledí nepříliš sympatická tvář muže s dlouhými zvlněnými vlasy a s tehdy módním knírkem a bradkou. Brnění, které má na sobě, už bylo výrazně odlehčeno proti brnění středověkému, které pokrývalo celou postavu od hlavy až po paty.
Brnění z třicetileté války už chránilo jen hlavní části těla. Na hlavě schází jen přilba a pan plukovník by mohl vyskočit na koně. Ostatně u jízdy sloužil, jak prozrazuje opis kolem jeho poprsí. V překladu do češtiny zní: JAN OLDŘICH BISSINGEN, SVOBODNY PÁN, VELITEL JÍZDY VOJSKA VOJSKA SVATÉ ŘÍŠE ŘÍMSKÉ ROKU 1649.

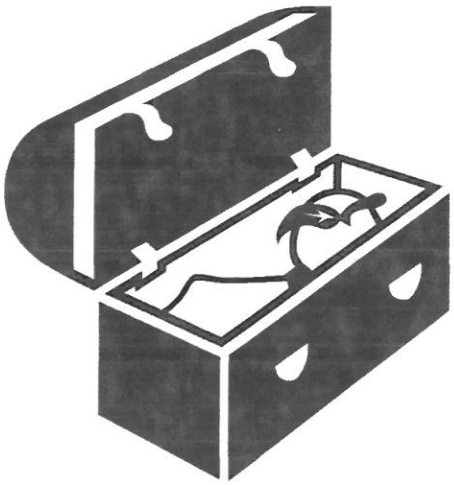
Není známo, jak schopným velitelem byl ani jakým byl pánem svým českým poddaným. Podle tváře soudě mohl snadno patřit mezi ty zbohatlé císařské důstojníky, kteří se přes noc stali novou českou šlechtou a pro které naši předkové neměli o mnoho větší cenu než tažný dobytek. Jisté je pouze to, že založil českou větev svého rodu. Tuto větev uzavřel jeho pravnuk Jan Jindřich. Když v r. 1778 zemřel a byl pohřben do krypty zdejšího kostela, oplakávali ho naši předkové jako oblíbeného pána. Škoda, že jeho portrét neznáme.

PhDr. Jiří Chvojka

Přírůstky do muzea

ásluhou některých našich občanů se sbírky našeho muzea rozrostly o řadu exponátů, které jsou umístěny ve stálé expozici nebo ještě čekají v depozitáři na nakonzervování a zařazení do přírůstkové knihy. Chtěla bych se zmínit o těch nejzajímavějších z poslední doby, které doplnily Národopisný kabinet. Je to harmonium od paní M. Blažkové, které pochází asi z konce devatenáctého století, dále vyšívaná halenka ke kroji Katolické mládeže od paní Dr. Rádlové. Ta je dokladem toho, že v Pyšelích pracovalo Sdružení katolické mládeže. Hospodářské nářadí je zase vizitkou pyšelských mistrů kovářů a truhlářů. Od mistrů krejčovského řemesla jsou zde různé velikosti a druhy žehliček se kterými pracovali. Krejčovská panna pochází z pozůstalosti po Lidušce Papírníkové a stolička po krejčím Vykoukalovi ze Zakout. Je tu truhla na šaty, která má na víku nalepené obrázky svatých a druhá větší truhla, zdobená rytím, měla asi ve svých útrobách kdysi mouku a obilí. Můžete zde vidět také lis na tvaroh od paní Pechové také ze Zakout. Z bývalé Vinopalny pochází nůše, drtič na ovoce, hachle na česání lnu a různé kuchyňské náčiní. Od Dr. Rádla pochází kameninové hrnce a nádoby na víno, mlýnek na kávu, kameninové bábovky a hrnec na povidla.

Do numismatické sbírky nám přispěla několika mincemi paní učitelka Cílová a paní Pilátová z Košíku. Do oddělení historie (výuční listy, fotografie, pohlednice) nám přibylo jen několik originálů starých pohlednic Pyšel. U ostatních originálů jsem musila zhotovit pouze kopie.

Z výkopů v obci, které v loňském roce prováděl TELECOM, pochází menší množství střepového materiálu a také sběrem na poli u Nové Vsi a v chatové oblasti Neřesky jsem získala několik kusů střepů zdobené hradištní keramiky. Na zahradě patřící k Hasičské zbrojnici nalezl při výkopech pro nové stromky Dušan Kostrhoun též menší množství střepového materiálu a několik úlomků gotických a renesančních kamnových kachlů. Ty jistě rozšíří naše dosavadní sbírky o další variability těchto typů kachlů. Paní Jaroslava Dvořáková darovala našemu muzeu též střepový materiál nalezený pod podlahou svého adaptovaného domu. Bude možné z něho zrekonstruovat hluboký talíř zdobený dvojnásobnou vlnicí. Nedá se vyloučit, že pak tato nádoba bude mít souvislost s bíle malovanou keramikou, která se v minulých letech nacházela u zámku.

Výpis těchto nových přírůstků do muzea by byl ještě dlouhý. Důležité je, že jsou zde v muzeu a nedojde k jejich znehodnocení či smutnému konci na smetišti nebo v kamnech. Já bych touto cestou chtěla všem ochotným dárcům moc poděkovat za to, že nezapomínají na své muzeum. Přijďte se k nám podívat, otevřeli jsme opět v sobotu 8. března.

Na shledanou se těší Zdena Srnská

Víte že . . .

Na základě našich požadavků nám vyhovělo vedení ČSAD Praha - Vršovice a autobus Říčany-Pyšely na vlakovém nádraží v Senohrabech bude čekat na příjezd vlaků

- v **13.07** hodin
- v **16.55** hodin
- v **19.18** hodin , **nejdéle však 30 minut**.

Nově je zřízena zastávka na mostě značená jako Senohraby - odbočka.

Děti z Pyšel a blízkého okolí se 16. února dosyta vytancovaly na tradičním dětském karnevalu pořádaném TJ SOKOL Pyšely. Masek bylo nepočítaně, jedna hezčí než druhá. Veselý a bohatý program pro celé odpoledne připravila paní Pavlína Barvínková. Poděkování patří nejen jí, ale i paní Ivaně Sládkové, která sponzorovala a zajistila dětskou tombolu.

Množí se stále více stížnosti na volné pobíhání psů, kteří ohrožují jak občany, tak i silniční provoz. Každý majitel psa je povinen zajistit, aby jeho pes volně nepobíhal. V opačném případě bude pes odchycen a majiteli uložena pokuta.

Inzerce -- Inzerce -- Inzerce -- Inzerce

Koupím baráček do 80.000,-Kč nebo
Vyměním 2+1 státní v Praze-Vršovicích 56 m²
I. kategorie (telefon ,II. patro) - za domek
telefon : 02 73 76 611

PEDIKURA
ZDEŇKA SRNSKÁ
docházka do domu
Pyšely č. 56 tel. 0204 / 647 344

Sport v Pyšelích

Jarní fotbalová sezóna se neodvratně blíží, a proto nebude na škodu, když si připomeneme s jakým kádrem , ambicemi a možnostmi všechna naše mužstva nastoupí do fotbalového jara. Začněme tady našimi nejmenšími, žáky. Ti mají svou soutěž (okresní přebor) rozehranou na své možnosti slušně. Lví podíl na tom mají i trenéři Milan Kulhavý a Richard Páša , kteří se žákům svědomitě věnují již rok. Na hře mužstva je to velmi znát . Pojďme si ho trochu přiblížit. Mužstvo se opírá o hráče starší, to jsou kapitán Jiří Slavík, hráči Ondřej Kulhavý, dále hráči Tomáš Turek, Ebenstreit T. a P. Beran. Sympatické je, že se na opory vypracovali i mladší hráči Martin Turek, Mário Ďuráč a Filip Bělohlávek. Obrovské zlepšení je vidět především na mladých hráčích - Mirku Chadrabovi, Slobodanu Časičovi, Josefu Polákovi, Janu Smutném, Aleši Tlamichovi a Radku Zelmanovi. Někteří hráči teprve začínají a někteří si nevedou špatně. Jsou to Martin Zaus, bratři Šarišští, Ondřej Vlach, Vojta Páša a Lukáš Sadecký. Trenéři si tento zájem o fotbal pochvalují a doufají, že bude trvat, což by bylo jen dobře.

Náš ambiciozní dorost rozjel svou pouť za postupem do krajské soutěže vcelku dobře, až na některá zbytečná klopýtnutí. Trenér Jan Puchmertl (mimochodem dříve trenér ligového dorostu Viktorie Žižkov), však není příliš spokojen s docházkou na trénink a s přístupem k zápasům. Věříme, že se to zlepší a to dvoubodové manko naši dorostenci doženou. Výhodou našeho dorostu je velmi silný ročník, do kterého patří Kulhavý Václav, Páša Miroslav, Rezek Michal, Truhlář Jan, Tlamicha Tomáš a Zoubek Josef. Mezi ty mladší patří Jaroslav Prchlík, Miroslav Zahradník, Petr Havelka, Petr Mikolášek, Jiří Slavík a Tomáš Ebenstreit. Mužstvo bylo doplněno Romanem Tvrzníkem a René Bulanem z Čerčan a Tomášem Šebkem z Mirošovic. Trenér předpokládá zlepšení především v disciplině a fyzické kondici. Jestli se to letos podaří, je zatím jen ve hvězdách.

O mnoho lepší pozici má naše „B" mužstvo hrající 3. třídu. Prvenství v tabulce bude muset obhájit především proti mužstvu Bystřice u Olbramovic. S takovým kádrem, jaký v současné době mají, by se to mělo podařit.

Obrovská šance se naskýtá našemu „A" mužstvu, které po podzimu vede se sedmibodovým náskokem před Louňovicemi a Horkami. Kádr zůstává prakticky beze změny. Takže o post brankářské jedničky se poperou mladý Michal Rosembaum a zkušený Jaromír Šticha. Na postu stopera se zřejmě objeví kapitán Pavel Šiňor. Obranné úkoly by měli plnit Miroslav Štulík, Jan Kudrna, Martin Brejla a Tomáš Urban. Záložní řadu budou zřejmě tvořit Miroslav Pešice, Stanislav Koller, Jan Kadeřábek, Milan Kulhavý, Kamil Kulhavý, Libor Topič a Jan Marek. Útočné hroty budou tvořit Petr Čermák, Jiří Maršoun a Richard Páša.

pokračování na straně 12

V přípravných zápasech se nám příliš nevede, snad bude lépe. Vždyť první jarní zápas přivítáme doma Louňovice a ke druhému mistrovskému utkání zajíždíme do Horek. Držte nám palce, aby se nám vytoužený postup podařil.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že bez sponzora Ing. Jana Sládka, by v Pyšelích fotbal nebyl na takové úrovni, na jaké je nyní a neproslavil by Pyšely tak, jak tomu bylo v loňském roce.

Výsledky dosud sehraných zápasů

A mužstvo

SK Pyšely - Vyšehrad B 2 : 2
branky: Kulhavý K, Pešice M

SK Pyšely - Vršovice 0 : 1

SK Pyšely - FK Čelákovice 0 : 1

SK Pyšely - ČZU Praha 1 : 1
branka: Páša R

Dorost

SK Pyšely - SK Stráněice 2 : 2
branky: Prokop T 2x

SK Pyšely - FK Neveklov 0 : 7

SK Pyšely - SK Lešany 4 : 0
branky: Šebek T 2x
Kulhavý V, Zahradník M

[*Ondřej Kulhavý*]

Rozlosování zápasů v kopané

Datum	Čas zahájení	A mužstvo 1. A třída	B mužstvo 3. třída	Žáci Okresní přebor	Dorost Okresní přebor
29. 3. **So**	15.00	14. kolo Pyšely - Louňovice			
	15.00		Jablonná - Pyšely B		
5. 4. **So**	16.30 **odjezd 14.00**	15. kolo Horky - Pyšely			
6. 4. **Ne**	16.30		Pyšely B - Týnec C		
13. 4. **Ne**	10.15				12. kolo Ratměřice - Pyšely
	16.30		Mezno - Pyšely B		
19. 4. **So**	10.15			9. kolo Pyšely - Neveklov	
	17.00 **odjezd 14.45**	17. kolo Kralupy - Pyšely			
20. 4. **Ne**	10.15				13.kolo Pyšely - Sedlec-Prčice
	17.00		Pyšely B - Budenín		
26. 4. **So**	10.15			10.kolo Netvořice - Pyšely	
	17.00	18. kolo Pyšely - Suchdol	Neveklov B - - Pyšely B		
27. 4. **Ne**	10.15				14.kolo Bystřice - Pyšely
3. 5. **So**	10.15			11. kolo Pyšely - Divišov	
4. 5. **Ne**	10.15				15. kolo Pyšely - Bílkovice
	17.00 **odjezd 14.45**	19. kolo Polaban Nymburk - - Pyšely			
	17.00		Pyšely B - - Nespeky B		**Pokračování v příštím čísle**

PYŠELSKÉ LISTY - Vydává Obecní úřad v Pyšelích pod registračním číslom OkÚ RR 39, vydávání listu povoleno rozhodnutím okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996, tel.: (0204) 647 207, fax (0204) 647 452, odpovědný redaktor Petr Slavík, redakční rada: ing. M. Dauth, I. Křížová, O. Kulhavý, A. Slavík, A. Sládková, Z. Srnská, J. Soprová, I. Zamrazilová, administrace listu: M. Kulhavá, M. Pášová, nevyžádané rukopisy se nevracejí, za původnost a obsahovou správnost příspěvku ručí autor, tisk Obecní úřad Pyšely.